

Երեց Լ. Թոմ Փերի
Տասներկու Առաքյալների Քվորումից

Մայրերը երեխաներին սովորեցնում են տանը

*Ես հասկատում եմ, որ սատուլածային ծրագրով
մայրական դերի մեջ է անկողնվում հաջորդ սերնդին
սևուցելն ու ուսուցանելը:*

Վերջերս ես հնարավորություն եմ ունեցել ճամփորդելու Երեց Դոնալդ Լ. Հոլթերի հետ Միացյալ Նահանգների կենտրոնական տարածքի հինգ քաղաքներով: Մեր այցելած բոլոր քաղաքներում լիաժամկետ միսիոներների հետ ժողով անցկացնելուց հետո մենք միսիոներական աշխատանքի վերաբերյալ ժողով էինք անցկացնում ցգերի և ծխերի ղեկավարների հետ: Այդ երկու ժողովների միջև ցգի Սփոփող Միությունը թեթև ճաշ էր պատրաստում մեզ համար, որի ժամանակ հնարավորություն էինք ունենում հանդիպել ցգերի նախագահների հետ: Երբ հասանք Միլվոուկի, Վիսկոնսին, երկու երիտասարդ ընտանիքներ դիմել էին Սփոփող Միությանը, որպեսզի իրենք պատրաստեն և մատուցեն ճաշը: Ամուսիններն աշխատում էին խոհանոցում, իսկ մայրերը հետևում էին սեղանին և ուտելիքի սպասարկմանը: Երեք երեխաները իրենց մայրերի հսկո-

ղության ներքո սեղանն էին դասավորում և ուտելիքը մատուցում: Դա մայրերի համար երեխաներին ուսուցանելու հնարավորություն էր: Շատ հաճելի էր տեսնել, թե ինչպես են երեխաներն արձագանքում

Սան Դաուլ, Բրազիլիա

մայրերի կողմից սովորեցրած ամեն մի մանրուքին: Նրանք կատարում էին իրենց առաջադրանքը ամբողջովին և լիարժեք:

Այդ դեպքն ինձ հիշեցրեց, ինչպես եմ ես սովորել իմ մայրիկից: Ինչպես Նեփի մարգարեն և նաև ձեզանից շատերը, ես ծնվել եմ լավ ծնողներից (տես 1Նեփի 1.1):

Վերջերս իմ հարազատներից մեկը ինձ ցույց տվեց չորս տետր, որտեղ մայրս գրառումներ էր կատարել Սփոփող Միության դասարանում դասավանդելու տարիներին: Կան նաև ուրիշ տետրեր, որոնք ես դեռևս չեմ թերթել, սակայն այդ բոլոր տետրերը ներկայացնում են այն հարյուրավոր ժամերը, որ մայրս անցկացրել է դասերին պատրաստվելիս:

Մայրս մեծ ուսուցիչ էր, նա ջանասիրաբար և մանրակրկիտ էր պատրաստվում: Ես հստակ հիշում եմ նրա դասերին նախորդող օրերը: Իր դասին պատրաստվելիս սեղանը ծածկվում էր գրքերով և գրառումներով: Նա այնքան շատ նյութ էր պատրաստում, որ վստահ եմ միայն դրա մի փոքր մասն էր օգտագործվում դասի ժամանակ, սակայն նաև վստահ եմ, որ իր պատրաստածի ոչ մի մասն անտեղի չի վատնվել: Ինչպես՞ կարող եմ այդ մասին այդքան վստահորեն ասել: Նրա տետրերի էջերը թերթելով, կարծես, լսում էի ինչպես է կրկին մայրս ուսուցանում ինձ: Կրկին համոզվեցի, որ նրա տետրերում ցանկացած թեմայի մասին չափից շատ նյութ կար դասարանում մեկ դասի ընթացքում ներկայացնելու համար, սակայն այն, ինչ նա չէր օգտագործում դասարանում կիրառում էր իր երեխաներին ուսուցանելիս:

Կարելի է վստահությամբ ասել, որ չնայած մայրս շատ լավ ուսուցիչ էր Սփոփող Միության քույրերի համար, նա իր լավագույն ուսուցումը անցկացրել է իր երեխաների համար՝ տանը: Անշուշտ, սա հիմնականում պայմանավորված էր նրանով, որ նա ավելի շատ ժամանակ անցկացնում էր իր երեխաներին ուսուցանելիս, քան Սփոփող Միության քույրերին ուսուցանելիս, սակայն, կարծում եմ, որ նա այդքան մանրակրկիտ պատրաստվում

գտնվում են տանը երեխաներին սովորեցնելու մեջ:

Էրեց Չոզնֆ Ֆիլդինգ Սաիթն ուսուցանել է. «Ծնողների պարտականությունն է ուսուցանել իրենց զավակներին չիսուս Քրիստոսի ավետարանի փրկող սկզբունքները, որպեսզի նրանք կարողանան իմանալ, թե ինչու պետք է մկրտվեն և մկրտությունից հետո իրենց սրտում ցանկություն ունենան շարունակել պահել Աստծո պատվիրանները, որ նրանք կարողանան զնալ ետ՝ նրա ներկայություն: Իմ լավ եղբայրներ և քույրեր, դուք ցանկանո՞ւմ եք ձեր ընտանիքներին, ձեր երեխաներին ձեզ հետ ունենալ, դուք ցանկանո՞ւմ եք կնքվել ձեր նախահայրերի և նախամայրերի հետ: ... Եթե ցանկանում եք, ապա պետք է ուսուցանելը սկսեք օրորոցից: Դուք պետք է ուսուցանեք և՛ օրինակով, և՛ ցուցումով» (in Conference Report, Oct. 1948, 153):

Տանն ուսուցչի դեր կատարող մայրիկիս օրինակը հիմնականում սովորեցնելու վերաբերյալ մեկ այլ միտք է: Եկեղեցու ղեկավարները շատ ժամանակ են տրամադրում, մտածելով, թե ինչպես կարելի է բարելավել Եկեղեցու ուսուցումը: Ինչո՞ւ ենք մենք այդքան ժամանակ և ջանքեր ներդնում: Որովհետև հավատում ենք ուսուցման անսահման գործությանը, որն անհատների հավատն է ավելացնում և ընտանիքներ ամրապնդում: Ես հավատում եմ, որ Եկեղեցում ուսուցումը բարելավելու համար ամենաարդյունավետ միջոցներից մեկը մեր տներում ուսուցումը բարելավելն է: Տանն ուսուցանելը պատրաստում է մեզ ավելի արդյունավետ ուսուցմանը Եկեղեցում, իսկ Եկեղեցում ուսուցանելն օգնում է մեզ ավելի արդյունավետ ուսուցանել տանը: Ողջ Եկեղեցում կան ճաշի սեղաններ՝ ծածկված տարբեր ուսումնական նյութերով և ուսուցանվող դասերի վերաբերյալ մտքերով լի տետրեր: չիսուս Քրիստոսի ավետարանն ուսուցանելու համար չափից շատ պատրաստվել հնարավոր չէ, քանզի ավետարանի ներըմբռնումներն, անկախ նրանից դասի ժամանակ կօգտագործվեն, թե ոչ, կարող են միշտ ուսուցանվել տանը:

«Ընտանիք՝ Հայտարարություն

Աշխարհին» ոգեշնչված հռչակագիրը սահմանում է.

«Ամուսինը և կինը սուրբ պատասխանատվություն են կրում սիրելու և հոգ տանելու միմյանց և երեխաների համար: «Ռոդիքը Տիրոջ ժառանգությունն են» (Մաղմուս ՃԻԷ.3): Ծնողների սուրբ պարտականությունն է՝ դաստիարակել երեխաներին սիրո և առաքիլության մթնոլորտում, ապահովել նրանց նյութական և հոգևոր կարիքները, ուսուցանել նրանց սիրել և ծառայել մեկը մյուսին, պահել Աստծո պատվիրանները և օրինապաշտ քաղաքացիներ լինել, որտեղ էլ, որ ապրեն:

... Ըստ աստվածային ծրագրի՝ հայրերը պետք է ղեկավարեն իրենց ընտանիքները սիրով ու առաքիլությամբ, և պատասխանատու լինեն ապահովելու ընտանիքի կենսական կարիքներն ու պաշտպանությունը: Մայրերը, հատկապես, պատասխանատու են իրենց երեխաների դաստիարակման համար: Այս սուրբ պարտականություններն իրականացնելիս, հայրերն ու մայրերը պարտավոր են օգնել միմյանց որպես հավասար գործընկերներ» (*Liabona*, Oct. 2004, 49):

Ըստ «Ընտանիք՝ Հայտարարություն Աշխարհին» հռչակագրի, տանն ուսուցանելու սկզբունքները, որոնք են ուսուցանելի, վերաբերում են մորը և հորը նրկուստեք, սակայն դրանք հատկապես հատուկ են մոր դերին: Հայրերը հիմնականում իրենց օրվա մեծ մասն անցկացնում են տնից հեռու՝ իրենց աշխատանքի վայրում: Դա է մի քանի պատճառներից մեկը, որ տանը

երեխային ուսուցանելու պատասխանատվությունը հիմնականում ընկած է մոր վրա: Չնայած հանգամանքները տարբեր են և միշտ անհնար է կատարյալ իրավիճակ ունենալ, ես հավատում եմ, որ աստվածային ծրագրով մայրական դերի մեջ է ամփոփվում հաջորդ սերնդին սնուցելն ու ուսուցանելը: Այսօր մենք այնքան շատ մարտահրավերներ ենք տեսնում կործանարար և ուշադրություն շեղող ազդեցությունների մեջ, որոնք նպատակ են հետապնդում շեղել Աստծո զավակներին: Մենք տեսնում ենք, որ շատ երիտասարդներ չունեն խորը, հոգևոր արմատներ հավատով կանգուն մնալու համար, երբ անհավատության և հուսահատության փոթորիկները մոլեգնում են նրանց շուրջը: Մեր Երկնային Հոր զավակներից շատերը տարվում են աշխարհիկ ցանկություններով: Ամբարշտության կատաղի գրոհը մեր երեխաների դեմ շատ ավելի խորամանկ և լկտիաբար է կատարվում, քան երբևէ: Տանը չիսուս Քրիստոսի ավետարանն ուսուցանելը երեխաներին աշխարհիկ ազդեցություններից պաշտպանող ևս մեկ մեկուսիչ շերտ է ավելացնում:

Աստված օրհնի ձեզ, Սիոնի հրաշալի մայրեր և հայրեր: Նա ձեր խնամքին է հանձնել Իր հավերժական զավակներին: Որպես ծնողներ մենք գործընկերներ ենք Աստծո հետ՝ Իր զավակների մեջ Իր գործն ու փառքը իրականացնելու համար: Մեր սուրբ պարտականությունն է լավագույն ձևով գործել: Այս մասին ես վկայում եմ չիսուս Քրիստոսի անունով, ամեն: ■